

Sygn. akt: I C 1454/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pleszewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ireneusz Kawęcki
-----------------	----------------------

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Ewelina Mielcarek

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Pleszewie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Ireneusz Kawęcki

Sędzia SR

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 4.951,48 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany zawarł umowę o kredyt gotówkowy o nr (...) z bankiem, którego następcą prawnym jest Bank (...) S.A. Zobowiązanie wynikające z umowy nie zostało spłacone w terminie. Umową przelewu wierzytelności z dnia 24 września 2014 roku Bank (...) S.A. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz (...) Spółka z o.o. S.K.A. Następnie na podstawie umowy cesji z dnia 16 grudnia 2014 roku (...) Spółka z o.o. S.K.A. przeniósł wierzytelność na rzecz powoda. Na podstawie umowy powód stał się wierzycielem pozwanego. (...) Spółka z o.o. S.K.A. oraz powód poinformował pozwanego o dokonaniu przelewu wierzytelności oraz wezwał pozwanego do uregulowania zaległości finansowych pismami z dnia 07 października 2014 roku oraz 11 lutego 2015 roku. Całkowite saldo zadłużenia pozwanego z powyższego tytułu na dzień wniesienia niniejszego pozwu wynosi 4.951,48 złotych. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał zapłaty na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty.

Pozwany M. S. nie stawił się na rozprawę w dniu 21 października 2015 roku i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, w związku z czym sąd, w oparciu o treść art. 339 § 1 i 2 k.p.c., wydał w sprawie wyrok zaoczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wierzyciel pierwotny (...) Bank S.A. w G. zawarł w dniu 16 lipca 2008 r. z pozwanym umowę o kartę kredytową (...) Banku .

(dowód: umowa o kartę kredytową (...) Banku k. 6-9)

W dniu 24 września 2014 roku wierzyciel pierwotny Bank (...) S.A. w G. zawarł z (...) Spółka z o.o. S.K.A. w W. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której wierzyciel pierwotny przelał na jego rzecz wierzytelności, wśród których była wierzytelność z tytułu umowy zawartej z pozwanym. Z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 września 2014 roku wynika, iż nabył w stosunku do pozwanego wierzytelność w kwocie 4.951,48 **z tytułu odsetek karnych.**

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 24.09.2014 roku k. 10-12; wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 13)

W dniu 16 grudnia 2014 roku wierzyciel pierwotny (...) Spółka z o.o. S.K.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której wierzyciel pierwotny przelał na rzecz powoda wierzytelności, wśród których była wierzytelność zawarta z pozwanym. Z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 16 grudnia 2014 roku wynika, iż nabył w stosunku do pozwanego wierzytelność w kwocie 4.951,48 **z tytułu odsetek.**

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 16.12.2014 roku k. 14-; wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 16)

Pismem z dnia 16 grudnia 2014 roku powód zawiadomił oraz wezwał pozwanego do zapłaty należności w kwocie 7.045,74 złotych. Pozwany nie uiścił dobrowolnie wskazanej należności.

(dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 16.12.2015 roku k. 19)

Sąd zważył, co następuje.

Pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę oraz nie wypowiedział się co do twierdzeń powoda. W związku z tym, zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c. sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, które nie budziły uzasadnionych wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Powód wszedł jako wierzyciel pozwanego w miejsce (...) Spółka z o.o. S.K.A. w oparciu o umowę przelewu wierzytelności z dnia 16 grudnia 2014 roku, który nabył przedmiotową wierzytelność umową sprzedaży wierzytelności z dnia 24 września 2014 roku od Banku (...) S.A. w G.. Co do zasady przysługiwało mu zatem roszczenie w stosunku do pozwanego w takim zakresie w jakim je posiadał zbywca wierzytelności. W konsekwencji powód wywodzi swoje roszczenie z treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Niewykonanie zobowiązania zachodzi wówczas, gdy w zachowaniu dłużnika nie występuje nic, co odpowiadałoby spełnieniu świadczenia, natomiast nienależyte wykonanie zobowiązania ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. W związku z takim zachowaniem dłużnika wierzycielowi przysługuje odszkodowanie. W przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego funkcję odszkodowawczą pełnią odsetki (patrz: art. 481 § 1 - 3 k.c.), które przysługują wierzycielowi za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i judykatury prawa, jeżeli żądanie strony dotyczy zasądzenia odsetek obowiązana jest ona dokładnie określić ich wysokość oraz czas obliczeniowy (por. Kodeks postępowania cywilnego.

Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część druga. Postępowanie zabezpieczające. Tom I pod redakcją T. Erecińskiego. Wydanie 2. Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis. Warszawa 2007, teza 17 do art. 187 strona 453). Tylko bowiem tak określone żądanie, pozwala z jednej strony sądowi zweryfikować jego zasadność, z drugiej natomiast gwarantuje pozwanemu, którym z reguły jest osoba nie posiadająca wiedzy prawniczej, realizację prawa do obrony oraz podnoszenia ewentualnych zarzutów. Powód dochodził w pozwie roszczenia, którego część stanowią skapitalizowane odsetki. Winien więc przytoczyć okoliczności faktyczne i uzasadnić wysokość tej części roszczenia. Na temat kapitalizacji odsetek wypowiedział się szeroko Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z dnia 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNP 1998/7/. Wskazał, że kapitalizacja odsetek w sensie potocznym jest czynnością rachunkową polegającą na wyliczeniu sumy na podstawie znanej stopy procentowej i okresu czasu. Jako kategoria prawna polega nie tylko na zsumowaniu, ale i dodaniu jej do kwoty kapitału. W ten sposób odsetki nie są już dochodzone obok świadczenia głównego, gdyż same stają się świadczeniem głównym bądź jego częścią. Powód w sposób nieostry i nie dający się zweryfikować określił w pozwie roszczenie odsetkowe. Nie podał za jaki okres, od jakiej kwoty i według jakiej stopy procentowej naliczał odsetki skapitalizowane w łącznej wysokości 4.951,48 złotych. Nie podał jaka część z tych odsetek to odsetki zwykle umowne, a jaka część to odsetki „karne”. Tylko tak wykazane w treści pozwu roszczenie pozwala sądowi na jego zweryfikowanie. Na powódzie jako profesjonalistę "w zderzeniu" z drugą stroną procesu jaką jest konsument spoczywał obowiązek jasnego, logicznego i nie budzącego żadnych wątpliwości szczegółowego wyjaśnienia wysokości dochodzonego roszczenia oraz jego podstawy. ***Analogiczne stanowisko jak sąd w niniejszej sprawie zajął Sąd Okręgowy w Kaliszu między innymi w wyroku z dnia 05 czerwca 2014 r. w sprawie II Ca 199/14 oraz w wyroku z dnia 12 czerwca 2014 roku w sprawie II Ca 215/14, zaś w ostatnim okresie w wyroku z dnia 20 października 2015 r. w sprawie II Ca 442/15.***

Wskazać należy, iż z dołączonych do pozwu dokumentów wynikają różne wielkości co do wysokości nabytych w drodze przelewu odsetek. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności wynoszą one 4.951,48 zł, zaś w zawiadomieniu o sprzedaży wierzytelności 7.045,74 zł. Już ta okoliczność wywołuje istotne wątpliwości co do samej wysokości tych odsetek. W ocenie sądu dochodzone roszczenie nie tylko, że nie zostało w sprawie uprawdopodobnione, ale jawi się jako całkowicie bezzasadne, biorąc pod uwagę zasady zaliczania wpłat dłużnika na poczet istniejącej wierzytelności. Dokonywane przez dłużnika wpłaty zalicza się w pierwszej kolejności na poczet związanych z długiem należności ubocznych, którymi są między innymi odsetki. Dopiero po uregulowaniu należności ubocznych wpłaty zalicza się na poczet świadczenia głównego (patrz art. 451 § 1 k.c.). Skoro pozwany spłacił wierzycielowi pierwotnemu cały kapitał, to logicznym jest, że tym bardziej spłacił wcześniej odsetki od tego kapitału. Biorąc pod uwagę wszystkie wymienione okoliczności uznać należało, że powód nie wykazał, zgodnie z treścią art. 6 k.c., że żądanie dochodzone pozwem mu się należy.

Mając powyższe na względzie sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/-/Ireneusz Kawęcki

Sędzia S.R.